

Males notícies de Copenhaguen

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 20.12.09

La comunitat internacional ha pres nota del tímid acord al qual van arribar, divendres a última hora, els caps d'Estat dels països emergents (la Xina, el Brasil, l'Índia i Sud-àfrica) juntament amb el president dels Estats Units que, més tard, va informar la Unió Europea de la reunió. És a dir, no només no s'ha produït el miracle en el qual confiava Lula, sinó que es pot dir de manera absoluta que la cimera de Copenhaguen ha estat un autèntic fracàs, i encara més davant les expectatives que s'havien aixecat a tot el planeta i davant la necessitat, avalada pels científics, d'incidir, sense més pèrdua de temps, en el progressiu escalfament global.

Després de la trobada preparatòria de Barcelona, pocs eren els que apostaven perquè la reunió de Copenhaguen donés fruits concrets i efectius, però almenys hi havia l'esperança d'un acord polític de llarg abast que servís de coartada a molts dels protagonistes i que es convertís en la base per a futurs tractats vinculants.

La Casa Blanca ha afirmat que es tracta d'«un pas decisiu i històric», una asseveració que a hores d'ara sembla sense cap mena de dubte exagerada, perquè de Copenhaguen només en quedarà una simple declaració de bones intencions i la voluntat de fer efectiva una ajuda econòmica significativa al Tercer Món que, per altra part, tampoc s'ha concretat en excés. No s'han fixat objectius clars en la reducció de les emissions dels gasos que produeixen l'efecte hivernacle, no s'han establert protocols d'actuació per substituir el tractat de Kyoto el 2013

i, simplement, s'ha constatat que convindria no superar els dos graus en l'augment de temperatura des de l'època preindustrial. Un autèntic brindis al sol que deixa en l'aire la reivindicació dels països en vies de desenvolupament (un heterogeni G-77 al qual també se suma la Xina) i dels actius grups ecologistes, que no dóna continuïtat al racional plantejament europeu, que no commina en res els països emergents.

Els Estats Units, encara que amb una actitud diferent de la mostrada per l'Administració de Bush, no han liderat la imprescindible reacció, sota l'auspici de les Nacions Unides. Proposaven una tímida política que s'ha quedat, a més a més, en foc d'encenalls. En la pròxima cita, el món ja estarà en la pròrroga. En la següent, si no hi ha solucions solvents i conjuntes, estarà instal·lat a les portes de la catàstrofe.